

ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Στ. Χριστοδουλίδου - Μέσσιου, Π.Ε.Δ.

Χρ. Χριστοδούλου, Α.Ε.Δ.

Μ. Λοΐζου, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 1134/23

Μεταξύ:

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

v.

1. ΒΑΣΟΣ ΤΑΚΗ

2. ΚΥΠΡΟΣ ΤΡΥΦΩΝΟΣ

Ημερ.: 28/02/2023.

Εμφανίσεις:

Για την Κατηγορούσα Αρχή: κα. Α. Τιμοθέου.

Για τον Κατηγορούμενο αρ. 1: κ. Λ. Νεοφύτου.

Για τον Κατηγορούμενο αρ. 2: κ. Γ. Πολυχρόνης.

Κατηγορούμενοι αρ. 1 και 2, παρόντες.

ΠΟΙΝΗ

Οι κατηγορούμενοι αρ. 1 και 2 έχουν κριθεί ένοχοι, κατόπιν δικής τους παραδοχής, στην κατηγορία της παράνομης κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β, που έκαστος αντιμετωπίζει (βλ. κατηγορίες αρ. 2 και 5). Ο κατηγορούμενος αρ. 1 έχει επίσης κριθεί ένοχος, κατόπιν δικής του παραδοχής, στην

κατηγορία της παράνομης κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα (βλ. κατηγορία αρ. 3) ενώ ο κατηγορούμενος αρ. 2 στην κατηγορία της προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β (βλ. κατηγορία αρ. 6), κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, όπως τροποποιήθηκε, Ν. 29/1977.

Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες των πιο πάνω κατηγοριών, οι κατηγορούμενοι αρ. 1 και 2 παραδέχτηκαν ότι στις 09/01/2023 είχαν στην κατοχή τους κάνναβη βάρους 2 κιλών και 998,4 γραμμαρίων και ο μὲν κατηγορούμενος αρ. 1 ότι κατείχε την πιο πάνω ποσότητα κάνναβης με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα ενώ ο δε κατηγορούμενος αρ. 2 ότι προμήθευσε την εν λόγω ποσότητα κάνναβης στον κατηγορούμενο αρ. 1.

Περαιτέρω, ο κατηγορούμενος αρ. 1 έχει κριθεί ένοχος, κατόπιν δικής του παραδοχής, στην κατηγορία αρ. 4, η οποία αφορά κάπνισμα φυτού κάνναβης από το οποίο δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη.

Η κατηγορία της συνομωσίας προς διάπραξη κακουργήματος (βλ. κατηγορία αρ. 1) την οποία αμφότεροι οι κατηγορούμενοι αντιμετώπιζαν, αναστάληκε από τον Γενικό Εισαγγελέα της Δημοκρατίας και οι κατηγορούμενοι αρ. 1 και 2 απαλλάχθηκαν από αυτήν.

Τα γεγονότα έχουν εκτεθεί λεπτομερώς από την εκπρόσωπο της Κατηγορούσας Αρχής και περιέχονται σε γραπτό κείμενο το οποίο κατάθεσε στο Δικαστήριο (βλ. Έγγραφο Α) και τα οποία δεν

έτυχαν αμφισβήτησης από την υπεράσπιση. Τα γεγονότα που περιβάλλουν τη διάπραξη όλων των αδικημάτων, ως προκύπτουν από το Έγγραφο Α, έχουν ως ακολούθως:

Την 09/01/2023 λήφθηκε πληροφορία στην ΥΚΑΝ ότι ο 1^{ος} κατηγορούμενος την ίδια ημέρα θα προμηθευόταν μεγάλη ποσότητα ναρκωτικών, χρησιμοποιώντας το όχημα με αριθμούς εγγραφής ΝΧΑ887, μάρκας MAZDA DEMIO, χρώματος μαύρου.

Αναζητήθηκε το πιο πάνω όχημα από συγκεκριμένους Αστυνομικούς οι οποίοι έλαβαν συγκεκριμένες οδηγίες προς τούτο και την ίδια ημέρα και ώρα 14:25, ο Αστ. 3807 το εντόπισε να βρίσκεται σταθμευμένο στην οδό Ρήγα Ροδίωνος, μπροστά από την εταιρεία Charalampides & Christis Ltd, Export Distributors, οπότε τέθηκε υπό διακριτική παρακολούθηση.

Η ώρα 14:34 ο Αστ. 3807 είδε και αναγνώρισε τον κατηγορούμενο αρ. 1 να εξέρχεται από την ως άνω εταιρεία μαζί με άλλο πρόσωπο και να κινούνται προς το προαναφερθέν όχημα, το οποίο ο κατηγορούμενος αρ. 1 ξεκλείδωσε. Ακολούθως, ο κατηγορούμενος αρ. 1 τοποθέτησε ένα σακίδιο μάρκας ADIDAS, χρώματος μαύρου με χακί, στα πίσω καθίσματα του οχήματος και στην συνέχεια μαζί με το άλλο πρόσωπο διασταύρωσαν το δρόμο και εισήλθαν στις αποθήκες της εν λόγω εταιρείας.

Η ώρα 14:38, ο κατηγορούμενος αρ. 1 και το άλλο πρόσωπο επέστρεψαν στο προαναφερόμενο όχημα και αναχώρησαν, ενώ αμέσως δόθηκαν οδηγίες για παρακολούθηση του οχήματος. Το όχημα κατευθύνθηκε προς τον κυκλικό κόμβο Λινόπετρας και

εισήλθε αριστερά στον αυτοκινητόδρομο, όπου στην συνέχεια, σταμάτησε σε περίπτερο στον Άγιο Αθανάσιο. Ακολούθως, το πιο πάνω όχημα σταμάτησε στην οδό Κυλήνης, στη Μέσα Γειτονία, όπου το άλλο πρόσωπο κατέβηκε από το όχημα.

Ο κατηγορούμενος αρ. 1 συνέχισε την πορεία του και εισήλθε στον αυτοκινητόδρομο με κατεύθυνση προς Πάφο και εξήλθε από την έξοδο του Γενικού Νοσοκομείου Λεμεσού, κατευθυνόμενος προς τον κυκλικό κόμβο του Mall. Το όχημα έστριψε δεξιά ως η πορεία του στην οδό Ανδρέα Αραούζου και κατευθύνθηκε προς την οδό Σουηδίας. Στο αλτ ως η πορεία του έστριψε αριστερά και εισήλθε στην οδό Νέας Γενιάς. Αμέσως δόθηκαν οδηγίες μέσω ασυρμάτου από τον υπεύθυνο της ομάδας για ανακοπή και έρευνα, τόσο του οχήματος όσο και του κατηγορούμενου αρ. 1.

Στα 30 περίπου μέτρα πριν το αλτ της εν λόγω οδού και περί ώρα 15:06 το όχημα ανακόπηκε. Ο Αστ. 3807, αφού εξήγησε στον κατηγορούμενο αρ. 1 ότι προτίθεται να ερευνήσει τόσο τον ίδιο όσο και το όχημα του και του επέστησε την προσοχή του στο Νόμο, ο κατηγορούμενος αρ. 1 απάντησε: «κάμε δουλειά σου».

Κατά την έρευνα, ο Αστ. 3807 εντόπισε στο χώρο των αποσκευών ένα σακίδιο πλάτης, χρώματος μαύρου με καφέ φερμουάρ, που έφερε την επιγραφή «QUECHUA» και ένα μικρό σακίδιο πλάτης χρώματος μπλε. Στις 15:12, αφού ο Αστ. 3807 άνοιξε το μαύρο σακίδιο, είδε ότι σε αυτό υπήρχαν 3 αεροστεγής συσκευασίες με επιγραφή SUPER LEMON και 1 αεροστεγής συσκευασία με επιγραφή HAZE, ενώ στο μπλε σακίδιο υπήρχαν ακόμη 2 αεροστεγής συσκευασίες με άλλη επιγραφή. Αμέσως, ο Αστ. 3807

πληροφόρησε τον κατηγορούμενο αρ. 1 ότι οι συσκευασίες πιθανόν να περιέχουν ναρκωτικά, του επέστησε την προσοχή του στο Νόμο, και αυτός απάντησε: «θα μιλήσετε με δικαστές και δικηγόρους, ό,τι έχω να πω θα το πω στο δικαστήριο».

Στη συνέχεια ο Αστ. 3807 έκανε μια μικρή τομή σε μια από τις συσκευασίες που βρίσκονταν στο μαύρο σακίδιο, διαπιστώνοντας ότι αυτή περιείχε ποσότητα πράσινης ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης. Αφού επεστήθηκε η προσοχή του κατηγορούμενου αρ. 1 στο Νόμο, αυτός δεν έδωσε οποιαδήποτε απάντηση. Ο κατηγορούμενος αρ. 1 συνελήφθηκε και αφού του επεστήθηκε η προσοχή του στο Νομο, αυτός απάντησε: «για €500 εκατάστρεψα τη ζωή μου.»

Μετά το πέρας των ερευνών και αφού ο κατηγορούμενος αρ.1 οδηγήθηκε στα γραφεία της ΥΚΑΝ, την ίδια ημέρα και μεταξύ των ωρών 19:20 – 19:50 του λήφθηκε ανακριτική κατάθεση, στην οποία απαντούσε σε όλες τις ουσιώδεις ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν με την φράση «Θα μιλήσουμε αύριο». Στις 20:10 ο κατηγορούμενος αρ. 1 συνελήφθηκε κατόπιν δικαστικού εντάλματος σύλληψης και αφού του εξηγήθηκαν οι λόγοι της σύλληψης του και του επεστήθηκε η προσοχή του στο Νόμο, αυτός απάντησε: «Θα μιλήσουμε αύριο».

Την 11/01/2023, μετά από επιθεώρηση του κλειστού κυκλώματος παρακολούθησης της εταιρείας Charalampides Cristis Ltd και παρακείμενων υποστατικών, προέκυψε μαρτυρία εναντίον του κατηγορούμενου αρ. 2, εναντίον του οποίου εκδόθηκε ένταλμα σύλληψης. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με το υλικό από το κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης, διακρίνεται ο κατηγορούμενος αρ. 1, 15 λεπτά πριν τον εντοπισμό του οχήματος του, να συνομιλεί με τον

κατηγορούμενο αρ. 2, ο οποίος επέβαινε εντός του οχήματος μάρκας BMW. Ακολούθως, διακρίνεται ο κατηγορούμενος αρ. 2 να δίνει στον κατηγορούμενο αρ. 1 δύο τσάντες, οι οποίες είναι οι ίδιες με αυτές που εντοπίστηκαν στο όχημα του κατηγορούμενου αρ. 1 και περιείχαν τις ναρκωτικές ουσίες. Με τη σειρά του, ο κατηγορούμενος αρ. 1 τοποθέτησε τις εν λόγω τσάντες στο χώρο αποσκευών του οχήματος του και δύο δευτερόλεπτα αργότερα φαίνεται να κλείνει τον χώρο αποσκευών του οχήματος του και να προσεγγίζει εκ νέου το όχημα του κατηγορούμενου αρ. 2.

Στις 15:53 ο κατηγορούμενος αρ. 2 συνελήφθηκε και αφού του εξηγηθήκαν οι λόγοι της σύλληψης του και του επεστήθη η προσοχή του στο Νόμο, ο κατηγορούμενος αρ. 2 απάντησε: «Τίποτε, εν να μιλήσω με το δικηγόρο μου». Σε ανακριτική κατάθεση που λήφθηκε από τον κατηγορούμενο αρ. 2 την ίδια ημέρα και μεταξύ των ωρών 18:05 – 19:10 στα γραφεία της ΥΚΑΝ Λεμεσού, σε όλες τις ερωτήσεις που του υποβλήθηκαν απαντούσε με τη φράση: « Επιφυλάσσω το δικαίωμα να δώσω κατάθεση μετά που θα με συμβουλέψει ο δικηγόρος μου».

Στις 12/01/2023 λήφθηκε δεύτερη ανακριτική κατάθεση από τον κατηγορούμενο αρ. 1, στην οποία έδωσε τους δικούς του ισχυρισμούς και ανέφερε μεταξύ άλλων ότι είναι χρήστης κάνναβης και η τελευταία φορά που έκανε χρήση κάνναβης ήταν η 08/01/2023.

Στις 14/01/2023 λήφθηκε δεύτερη ανακριτική κατάθεση από τον κατηγορούμενο αρ. 2, στην οποία έδωσε τους δικούς του ισχυρισμούς.

Στις 19/01/2023 παραλήφθηκε η έκθεση από το Γενικό Χημείο του Κράτους, σύμφωνα με την οποία η ξηρή φυτική ύλη που εντοπίστηκε στο όχημα του κατηγορούμενου αρ. 1 αποτελεί κάνναβη, η ποσότητα της οποίας ανέρχεται στα 2 κιλά και 998,4 γραμμάρια.

Την ίδια ημέρα παραλήφθηκε η έκθεση επιστημονικής εξέτασης του Ινστιτούτου Γενετικής και Νευρολογίας, τα ευρήματα της οποίας συνδέουν τον κατηγορούμενο αρ. 2 με τις δύο τσάντες χρώματος μαύρου και μπλε που είχαν εντοπιστεί και παραληφθεί ως τεκμήρια.

Πέραν των πάνω, αναφέρθηκε από την εκπρόσωπο του Γενικού Εισαγγελέα ότι ο κατηγορούμενος αρ. 1 δεν βαρύνεται με προηγούμενες καταδίκες. Ο κατηγορούμενος αρ. 2, είπε, καταδικάστηκε στις 11/08/2022 στην ποινική υπόθεση αρ. 11778/21 από το Επαρχιακό Δικαστήριο Λεμεσού για τα ακόλουθα αδικήματα: 1. Λειτουργία κέντρου αναψυχής χωρίς άδεια – ποινή προστίμου 350 ευρώ. 2. Πώληση οινοπνευματωδών ποτών χωρίς άδεια – ποινή προστίμου 400 ευρώ. 3. Χρήση μεγαφώνων χωρίς άδεια – ποινή προστίμου 600 ευρώ. 4. Διατήρηση επαγγελματικού υποστατικού χωρίς άδεια – ποινή προστίμου 350 ευρώ.

Οι εϋπαίδευτοι συνήγοροι των κατηγορουμένων αρ. 1 και 2, για σκοπούς μετριασμού της ποινής, καταθέσαν στο Δικαστήριο γραπτές αγορεύσεις, αναφερόμενοι σε όλους τους μετριαστικούς παράγοντες τους οποίους κάλεσαν το Δικαστήριο να λάβει υπόψη του κατά την επιμέτρηση της ποινής. Λαμβάνουμε σοβαρά υπόψη το περιεχόμενο των εν λόγω αγορεύσεων των συνηγόρων και θα

αναφερθούμε κατωτέρω στους επικαλούμενους ελαφρυντικούς παράγοντες.

Συνοπτικά, ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορούμενου αρ.1, αναφέρθηκε στο ρόλο του κατηγορούμενου αρ. 1 λέγοντας ότι αυτός είχε ρόλο μεταφορέα της επίδικης ποσότητας ναρκωτικών, κατόπιν παραλαβής τους από τον χώρο που ανέφερε στην κατάθεση του, αναμένοντας οδηγίες ως προς τον τελικό τους προορισμό. Ο κατηγορούμενος αρ. 1 αφού παρέλαβε τα επίδικα ναρκωτικά το πρωί κατά την μετάβαση του στην εργασία του, όντας διακατεχόμενος υπό το κράτος φόβου και πανικού για την πράξη στην οποία αποφάσισε να τελέσει, ζήτησε από τον συγκατηγορούμενο του να κρατήσει την επίδικη ποσότητα εκ μέρους του προς αποφυγή οποιουδήποτε απρόοπτου συμβάντος στο χώρο εργασίας του.

Ο κατηγορούμενος αρ. 1 είναι χρήστης ναρκωτικών, αγόραζε τη δόση του από συγκεκριμένο πρόσωπο και έφθασε σε σημείο να του οφείλει πολλές χιλιάδες ευρώ. Δεχόταν απειλές από το εν λόγω πρόσωπο – προμηθευτή του, το οποίο για ευνόητους λόγους δεν μπορούσε να κατονομάσει και άρχισε να τον πιέζει για εξόφληση της οφειλής του, κάτι το οποίο αδυνατούσε να πράξει. Οι απειλές γίνονταν πιο συχνές και δημιούργησαν κρίσεις πανικού στον κατηγορούμενο αρ. 1 με αποτέλεσμα να υποκύψει και να ξεχρεώσει το χρέος του με την εκπλήρωση δουλειάς, δηλαδή της μεταφοράς των επίδικων ναρκωτικών. Επίσης, ο κατηγορούμενος αρ. 1 θα λάμβανε το ποσό των €500 ως αμοιβή.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορούμενου αρ. 1, αναφέρθηκε στις προσωπικές συνθήκες του κατηγορούμενου αρ. 1, τις οποίες κάλεσε το Δικαστήριο να λάβει υπόψη του, το όλο προφίλ του, την εξάρτηση του από τα ναρκωτικά, το ότι ενέργησε υπό το κράτος απειλών και συνεπεία της ευάλωτης θέσης που βρισκόταν λόγω της κατάθλιψης που αντιμετωπίζει και αποτέλεσε θέση του ότι ο ρόλος του στη διακίνηση των ναρκωτικών ήταν δευτερεύον και μειωμένος.

Πέραν των πιο πάνω, ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορουμένου αρ. 1 κάλεσε το Δικαστήριο να λάβει υπόψη του την άμεση παραδοχή του στο Δικαστήριο και την έμπρακτη μεταμέλεια του καθώς επίσης την συνεργασία του με τις Αστυνομικές Αρχές και το λευκό του ποινικό μητρώο. Τόνισε επίσης τα ψυχολογικά προβλήματα που ο κατηγορούμενος αρ. 1 αντιμετωπίζει, καταθέτοντας σχετική Έκθεση Ψυχολόγου ενώπιον του Δικαστηρίου.

Μετά τη διάπραξη των αδικημάτων, είπε περαιτέρω ο συνήγορος του κατηγορουμένου αρ. 1, ο τελευταίος έχει ενταχθεί σε πρόγραμμα απεξάρτησης στις Κεντρικές Φυλακές με σκοπό την απεξάρτηση του από τα ναρκωτικά και είναι πλήρως συνεργάσιμος με το προσωπικό των φυλακών και τους συγκρατούμενους τους. Περαιτέρω, ο συνήγορος κάλεσε το Δικαστήριο να λάβει υπόψη του και την εξωδικαστηριακή τιμωρία του κατηγορούμενου αρ. 1, ο οποίος ένεκα της διάπραξης των αδικημάτων απώλεσε την εργασία του.

Ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορούμενου αρ. 2 κάλεσε το Δικαστήριο να λάβει υπόψη του την άμεση παραδοχή και την

έμπρακτη μεταμέλεια του κατηγορούμενου αρ. 2. Ζήτησε από το Δικαστήριο όπως ο κατηγορούμενος αρ. 2 θεωρηθεί ως άτομο λευκού ποινικού μητρώου καθότι η προηγούμενη καταδίκη αφορά αδικήματα ήσσονος σημασίας και τα οποία είναι άσχετα με τη φύση των αδικημάτων της παρούσας υπόθεσης. Αναφέρθηκε λεπτομερώς στις προσωπικές συνθήκες του κατηγορουμένου αρ. 2, τις οποίες ζήτησε από το Δικαστήριο να λάβει υπόψη του και επικεντρώθηκε στο ρόλο του, υποδεικνύοντας ότι αυτός ήταν πολύ περιορισμένος και η κατηγορία που αντιμετωπίζει είναι συγκεκριμένη και είναι αυτή της προμήθειας της επίδικης ποσότητας ναρκωτικών στον κατηγορούμενο αρ. 2.

Ειδικότερα, ο ευπαίδευτος συνήγορος του κατηγορουμένου αρ. 2 ανέφερε ότι ο κατηγορούμενος αρ. 1 είναι φίλος του κατηγορούμενου αρ. 2 και το πρωί της ημέρας διάπραξης των αδικημάτων του ζήτησε όπως του φυλάξει τη βαλίτσα που βρέθηκαν τα επίδικα ναρκωτικά γιατί φοβόταν να τα έχει στην κατοχή του και τα οποία θα παρέδιδε σε άλλο πρόσωπο την ίδια ημέρα. Ο κατηγορούμενος αρ. 2 αρχικά αρνήθηκε να το πράξει όμως ο συγκατηγορούμενος του τον εκλιπαρούσε και του ζητούσε επίμονα την βοήθεια του. Έτσι ο κατηγορούμενος αρ. 2, λόγω της ευαισθησίας του χαρακτήρα του και κάτω από έντονη συναισθηματική φόρτιση αποδέχθηκε να κρατήσει την επίδικη τσάντα με τα ναρκωτικά προς φύλαξη τους για τον συγκατηγορούμενο του και να του την επιστρέψει αργότερα. Κατά τις 14:00 το μεσημέρι ο κατηγορούμενος αρ. 2 επέστρεψε τη τσάντα με τα ναρκωτικά. Η κατοχή των ναρκωτικών από τον κατηγορούμενο αρ. 2 ήταν για περιορισμένο σκοπό προς

επιστροφή τους στον κάτοχο και για λίγες ώρες, χωρίς κανένα όφελος ή αντάλλαγμα κάτω από έντονη συναισθηματική φόρτιση.

Αναμφίβολα τα αδικήματα που αντιμετωπίζουν οι κατηγορούμενοι αρ.1 και 2 είναι ιδιαίτερα σοβαρά και αυτό αντικατοπτρίζεται και από τις προβλεπόμενες στο Νόμο ποινές. Συγκεκριμένα, για το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β προνοείται ποινή φυλάκισης μέχρι 8 χρόνων, πέραν της ποινής του προστίμου ενώ για το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα και το αδίκημα της προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β σε άλλα πρόσωπα, προνοείται μέχρι και δια βίου φυλάκιση. Οι προβλεπόμενες στο Νόμο ποινές συνιστούν ένα από τους παράγοντες που συνθέτουν την σοβαρότητα του αδικήματος και ο οποίος λαμβάνεται υπόψη στην επιμέτρηση της ποινής και συνεκτιμάται με τα γεγονότα της υπόθεσης, τόσο για την επιλογή του είδους της ποινής όσο και για τον καθορισμό της έκτασης της (βλ. **Δημοκρατία v. Κυριάκου κ.α.** (1990), 2 Α.Α.Δ. 264, **Souilmi v. Αστυνομίας** (1992) 2Α. Α.Δ.248, **Λεβέντης v. Αστυνομίας** (1999) 2 Α.Α.Δ. 632).

Βέβαια υπάρχουν διαβαθμίσεις στη σοβαρότητα του αδικήματος ανάλογα με τα περιστατικά της κάθε υπόθεσης. Το είδος και η ποσότητα των ναρκωτικών και ο σκοπός για τον οποίο κατέχονται, είναι μεταξύ των σοβαρών παραγόντων που λαμβάνονται υπόψη από το Δικαστήριο κατά τον καθορισμό της ποινής (βλ. **Πέτρος Τρύφωνος v. Αστυνομίας** (2009) 2 Α.Α.Δ 197 και **Γενικός Εισαγγελέας v. Sak** (2005) 2 Α.Α.Δ. 3770). Ως απαύγασμα της νομολογίας αδικήματα σχετιζόμενα με τα ναρκωτικά καθίστανται

ιδιαίτερα σοβαρά στις περιπτώσεις κατοχής τους με σκοπό την εμπορία, οπότεν σε τέτοιες περιπτώσεις εκείνο το οποίο προέχει είναι η αυστηρή τιμωρία του παραβάτη και η αποτροπή (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας v. Marcos Alexander dos Santos (2005) 2 A.A.Δ 297**). Σε αυτές τις περιπτώσεις η αποτροπή έχει δύο παραμέτρους. Όπως έχει αναφερθεί στην **Hussein Hassan v. Αστυνομίας (2006) 2 A.A.Δ 356** «*Η μια έχει ως λόγο την αποτροπή του ίδιου του παραβάτη από την επανάληψη του εγκλήματος ή παρόμοιων εγκλημάτων στο μέλλον και η άλλη αφορά στην αποτροπή τρίτων από τη διάπραξη παρόμοιων εγκλημάτων.*»

Ο ίδιος ο Νόμος στο Άρθρο 30(4) (α) και (β) παραθέτει τα περιστατικά τα οποία καθιστούν τα αδικήματα των ναρκωτικών ως περισσότερο ή λιγότερο σοβαρά.

Ως γενική αρχή τα γεγονότα της υπόθεσης μπορούν να επηρεάσουν την σοβαρότητα ενός αδικήματος. Στην **Μιχαηλίδης v. Δημοκρατίας (1991) 2 A.A.Δ. 391** αναφέρθηκαν τα εξής σχετικά:

«Σχετικά με τη σοβαρότητα των αδικημάτων θα θέλαμε να παρατηρήσουμε ότι ο χαρακτηρισμός κάποιου αδικήματος ως σοβαρού δεν εξαρτάται αποκλειστικά από το ανώτατο όριο ποινής που ο νόμος προνοεί για τη διάπραξη του. Εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το σύνολο των περιστάσεων που περιβάλλουν τη διάπραξη του και διαγράφουν το μέγεθος της βλάβης και τις εν γένει συνέπειες που η διάπραξη του μπορεί να επιφέρει στην κοινωνία και οι οποίες δυνατόν είτε να υποβιβάζουν ένα αδίκημα για το οποίο προνοείται πολυετής φυλάκιση σε απλή και τυπική παράβαση, είτε να καθιστούν εξαιρετικά σοβαρό ένα αδίκημα για το οποίο δεν προνοείται αυστηρή ποινή υπό μορφή πολυετούς φυλάκισης.»

Η νομολογία έχει καταδείξει ότι τέτοιας φύσεως αδικήματα θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με αυστηρότητα και την επιβολή αποτρεπτικών ποινών.

Η σοβαρότητα των αδικημάτων τέτοιας φύσεως και η ανάγκη που υπάρχει για αποτροπή επιβεβαιώθηκε σε σωρεία αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Χαρακτηριστικό είναι το κάτωθι απόσπασμα από την απόφαση στην **Ismen Bora v. Δημοκρατία** Ποινική Έφεση Αρ. 79/2017, ημερ. 13/03/2018 όπου λέχθηκαν τα εξής:

«Μπορεί να αποτυπωθεί, ως απαύγασμα της εν λόγω νομολογίας, η ανάγκη για επιβολή αυστηρών ποινών, αποτρεπτικού χαρακτήρα, ακριβώς λόγω των ολέθριων αποτελεσμάτων που ενέχει η εγκληματική αυτή συμπεριφορά. Η αυστηρή μεταχείριση των παραβατών προβάλλει ως επιτακτική, δεδομένης της συχνότητας των υποθέσεων αυτής της μορφής που τίθενται ενώπιον των Δικαστηρίων και της ραγδαίας επιδείνωσης του φαινομένου της κατοχής και διακίνησης ναρκωτικών ουσιών. Η εξαθλίωση των θυμάτων, αλλά και η απώλεια ζωών, κυρίως νέων ανθρώπων, επιβάλλει τη δραστική παρέμβαση και συμμετοχή της δικαιοσύνης στην καθολική προσπάθεια αναχαίτισης της σύγχρονης μάστιγας των ναρκωτικών.»

Και πιο κάτω στην ίδια απόφαση:

«Δεν είναι χωρίς σημασία να τονιστεί ότι το μέγιστο ύψος της ποινής που προβλέπεται από το Νόμο είναι βασική παράμετρος που προσμετρά το Δικαστήριο στην πορεία για επιμέτρηση της ποινής. Πέραν τούτου, λαμβάνονται βεβαίως υπόψη οι συνθήκες διάπραξης ενός αδικήματος αλλά και οι προσωπικές περιστάσεις ενός κατηγορουμένου, στα πλαίσια εξατομίκευσης της κάθε ποινής. Προεξάρχουσας όμως σημασίας είναι η αποτροπή προς τον σκοπό προστασίας του κοινωνικού συνόλου, στοιχείο που υπαγορεύει παροχή περιορισμένης σημασίας στις προσωπικές συνθήκες και περιστάσεις ενός

κατηγορούμενου. Είναι επίσης πάγια νομολογιακή αρχή, ότι όπου παρατηρείται έξαρση και επιμονή στη διάπραξη παρόμοιας φύσης αδικημάτων παρά τις επιβληθείσες από τα δικαστήρια αυστηρές ποινές, δικαιολογείται η επιβολή ακόμα αυστηρότερων (**Selmani κα v. Δημοκρατίας, Ποιν. Εφ. 235/13 κα, ημερ. 5.10.2016**).

Πέραν των πιο πάνω, αντλούμε δικαστική γνώση για τη συχνότητα που διαπράττονται τέτοιας φύσεως αδικήματα από τις πολλές υποθέσεις που άγονται καθημερινά ενώπιον του Δικαστηρίου και την ανάγκη που υπάρχει για αποτροπή, αφού η έξαρση που παρατηρείται δεν παρουσιάζει σημεία κάμψης.

Όπως έχει λεχθεί στην **Παττίχης v. Δημοκρατίας, Ποιν. Έφεση Αρ. 193/2019, Ημερ. 02/06/2021** «Τα εγκλήματα αυτής της φύσεως βρίσκονται σε ασυγκράτητη έξαρση. Παρά τις αυστηρές ποινές που επιβάλλονται, η αυξητική τάση δεν έγινε κατορθωτό να αποτραπεί επειδή, όπως διαπιστώθηκε στην **Χριστοδούλου v. Δημοκρατίας (2008) 2 ΑΑΔ 124**, «αδίστακτοι εγκληματίες με μόνο κίνητρο το οικονομικό όφελος, γίνονται συνεργοί στη διάδοση των ναρκωτικών». Η θλιβερή αυτή διαπίστωση δεν σημαίνει ότι τα δικαστήρια θα πρέπει να εγκαταλείψουν το καθήκον τους για επιβολή των αυστηρών και αποτρεπτικών ποινών που αρμόζουν. Το αντίθετο είναι που επιβάλλεται.

Η αποτρεπτικότητα των ποινών προς αντιμετώπιση του εγκλήματος αυτής της φύσεως ήταν και παραμένει το κυρίαρχο στοιχείο, εφόσον πρωταρχική σημασία έχει η ανάγκη αντιμετώπισης των σοβαρών συνεπειών που προκύπτουν για τα άτομα και την κοινωνία, από την κατοχή και εμπορία ναρκωτικών.

Παραπέμπουμε επίσης στις αποφάσεις **Ελενοδώρου Κυριάκου v. Δημοκρατίας, Ποινική Έφεση Αρ. 68/2020, ημερ. 11/05/2022** και **ΕΛ Χαπιρ Νάζιπ v. Αστυνομίας, (2014) 2B Α.Α.Δ 808** όπου αναφέρθηκε ότι η ενασχόληση με τα ναρκωτικά, είτε για ίδια χρήση

ή κατά μείζονα λόγο με την εισαγωγή και διάθεση ή προμήθεια σε τρίτους, αποτελεί μέγιστο κίνδυνο στην κοινωνική συνοχή ενόψει των προβλημάτων που επιφέρει η εξάρτηση.

Περαιτέρω, στην **Rafael Alexis Valdez v. Δημοκρατίας, Ποιν. Εφ. 144/2016 Ημερ. 21/2/2017** αναφέρθηκαν τα εξής:

«Διαχρονικά έχουμε τονίσει τη σημασία του ρόλου του Δικαστηρίου ως προς την επιβολή αποτρεπτικών ποινών σε συνάρτηση με αδικήματα ναρκωτικών, ειδικά όταν αφορούν την παράνομη κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Α΄ (όπως εδώ, κοκαΐνης) με σκοπό την προμήθεια. Είναι φανερό ότι τέτοιες ενέργειες, ως των εφεσειόντων, δίδουν τη δυνατότητα της άμεσης εξάπλωσης και χρήσης ναρκωτικών σε ευρύ αριθμό ατόμων με άμεσο καταστρεπτικό αντίκτυπο στον κοινωνικό ιστό. Γι' αυτό το λόγο, όπως επίσης έχει νομολογηθεί, οι προσωπικές περιστάσεις αν και δεν ατονούν, έχουν σαφώς μειωμένη σημασία αφού προέχει η αποτελεσματική εφαρμογή του Νόμου για προστασία του κοινωνικού συνόλου.»

Η σοβαρότητα λοιπόν των αδικημάτων που αντιμετωπίζουν οι κατηγορούμενοι αρ. 1 και 2 και η ανάγκη για αποτροπή και αυστηρή αντιμετώπιση τους είναι δεδομένη.

Στρεφόμενοι στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, αμφότεροι οι συνήγοροι προσπάθησαν στην агόρευση τους να καταδείξουν ότι ο ρόλος εκάστου των κατηγορούμενων στη διάπραξη των αδικημάτων, ήταν μειωμένος και περιορισμένος, ως συνοπτικά αναφέρθηκε ανωτέρω, παραπέμποντας στο σύγγραμμα **“Misuse of Drugs and Drug Trafficking Offences”** (2012), στις Αγγλικές κατευθυντήριες γραμμές **“Drug Offences Definite Guideline”** του Sentencing Council και στην Αγγλική νομολογία.

Αναφορά στο Drug Offences Guidelines το οποίο εκδόθηκε από το Sentencing Council στις 11/05/2011 έγινε στην **RAFAEL ALEXIS VALDEZ v. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ** (ανωτέρω), όπου αναφέρθηκαν, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Στην υπόθεση **Regina v. Christiana Boakye a.o. (2012) EWCA Cr.838** αναφέρονται τα εξής βοηθητικά για τη χρήση της καθοδήγησης από τα Δικαστήρια.

«34. First, the guideline does not treat all couriers the same. On the contrary, it invites the court to assess each case individually according, first, to the harm done by the offence (which is very broadly measured by the quantity and type of drug concerned), and, secondly, according to the culpability of the offender (which is very broadly measured by the role or function of the offender in the offence). The differentiation reflects what was said in the March 2011 Consultation Paper, which was this: "In developing this guideline, the Council wished to distinguish between professional couriers -- that is, those who are employed by someone else to import/export drugs for financial gain, but do so in the knowledge that they are committing an offence and are not unduly pressurised into doing so -- and so-called drug 'mules', outlined in more detail below."»

Η πεμπτούσια της ως άνω παρατήρησης είναι ότι το Δικαστήριο πρέπει να διαχωρίσει σε τι είδους μεταφορείς ναρκωτικών θα επιβάλει ποινή, όχι αυστηρά με το να «κατατάξει» σε κατηγορίες ή υποκατηγορίες αλλά να διακρίνει κάποια χαρακτηριστικά του δράστη που καθορίζουν αφενός το βαθμό υπαιτιότητας του και αφετέρου το είδος και την ποσότητα των ναρκωτικών που μεταφέρει.»

Στην παρούσα σημειώνουμε ότι αμφότεροι οι κατηγορούμενοι αρ. 1 και 2 ενεπλάκηκαν στην διακίνηση των ναρκωτικών και συγκεκριμένα είχαν στην κατοχή τους 2 κιλά και 998,4 γραμμάρια κάνναβης. Ο κατηγορούμενος αρ. 1 τα είχε στην κατοχή του με

σκοπό την προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα ενώ ο κατηγορούμενος αρ. 2 προμήθευσε την πιο πάνω ποσότητα στον κατηγορούμενο αρ.1. Δεν παραγνωρίζουμε ότι επρόκειτο για ναρκωτικά τάξεως Β που δεν είναι από τις σοβαρότερες μορφές ναρκωτικών του Νόμου. Η ποσότητα όμως αυτή είναι τέτοια, η διοχέτευση της οποίας σε τρίτα πρόσωπα θα προκαλούσε βλάβη σε πλειάδα χρηστών αλλά και στην κοινωνία γενικότερα (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Στέλιος Πέτρου**, Ποιν. Έφεση Αρ. 71/2022, Ημερ. 01/12/2022).

Αναφορικά με τον κατηγορούμενο αρ. 1, αναφύεται από τα γεγονότα ως αυτά τέθηκαν ενώπιον μας, ότι ενέργησε ως μεταφορέας των επίδικων ναρκωτικών. Λαμβάνουμε υπόψη μας τους λόγους για τους οποίους αυτός ενέργησε με τον τρόπο αυτό και ενεπλάκηκε στη διάπραξη των αδικημάτων, πλην όμως αυτοί δεν μπορούν να αποτελούν δικαιολογία για την επίδειξη τέτοιας εγκληματικής συμπεριφοράς. Η εξάρτηση του από τα ναρκωτικά, τα ιδιαίτερα ψυχολογικά προβλήματα που αντιμετωπίζει, η ύπαρξη οφειλής στον προμηθευτή του και οι απειλές που δεχόταν, δεν μειώνουν τη σοβαρότητα των αδικημάτων τα οποία διέπραξε. Άλλωστε, όπως προκύπτει, ο κατηγορούμενος αρ. 1 θα λάμβανε, πέραν της διαγραφής της οφειλής του προς τον προμηθευτή, η οποία σύμφωνα με τα λεγόμενα του συνηγόρου του, ανερχόταν σε χιλιάδες ευρώ, και το ποσό των €500 ως αμοιβή. Ο κατηγορούμενος αρ. 1 ενέργησε με τον συγκεκριμένο τρόπο για τους δικούς του υποκειμενικούς λόγους αδιαφορώντας πλήρως για τις συνέπειες των πράξεων του και συμμετέχοντας στην αλυσίδα διακίνησης των ναρκωτικών συμβάλλοντας στην διοχέτευση αυτών στην κοινωνία,

που αν γινόταν κατορθωτό θα προκαλούσε βλάβη σε πλειάδα χρηστών.

Ο κατηγορούμενος αρ. 1 βρίσκεται στην ώριμη ηλικία των 40 ετών και ήταν σε θέση να αντιληφθεί τις συνέπειες των πράξεων του και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή η εισηγήση ότι παρασύρθηκε από πρόσωπα δυνάμενα να ασκήσουν επιρροή σε αυτόν, σύμφωνα με το Άρθρο 30(4)(β)(ii) του Νόμου. Ειδικότερα, η θέση που προβλήθηκε ότι εξαναγκάστηκε στο να διαπράξει τα αδικήματα ένεκα των απειλών που δεχόταν για εξόφληση του χρέους που είχε προς τον προμηθευτή του, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή. Πέραν του ότι δεν έχουν παρατεθεί συγκεκριμένα στοιχεία, δεν μπορεί ο παράγοντας αυτός, υπό τις περιστάσεις, να μετριάξει την εγκληματική συμπεριφορά. Ο κατηγορούμενος αρ. 1 θα μπορούσε και θα έπρεπε να καταφύγει στην Αστυνομία για να καταγγείλει μια τέτοια συμπεριφορά, εάν υπήρχε και όχι να επιδείξει μια τόσο ιδιαίτερα σοβαρή εγκληματική συμπεριφορά. Στην **Ιωάννου v. Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση Αρ. 110/2019, Ημερ. 29/09/2020 λέχθηκαν τα εξής σχετικά με το ζήτημα των απειλών: *«Ούτε συνιστούσε μετριαστικό παράγοντα, όπως ορθά κρίθηκε από την πλειοψηφία του Κακουργιοδικείου στην απόφαση επί της ποινής, το γεγονός ότι ο Εφεσειών διέπραξε το αδίκημα επειδή τον απειλούσαν τρίτα πρόσωπα. Εάν όντως έτσι είχαν τα πράγματα, όφειλε να αποταθεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους και όχι να εμπλακεί σε εγκλήματα αυτής της μορφής, αποτέλεσμα των οποίων είναι η εξαθλίωση άλλων ανθρώπων»* (βλ. επίσης **ALGERT XHAFERI v. Δημοκρατίας** (ανωτέρω)).

Οι όποιοι υποκειμενικοί λόγοι υπάρχουν για την διάπραξη των επίδικων αδικημάτων από τον κατηγορούμενο αρ. 1 δεν μπορεί να

αποτελούν ουσιαστικό ελαφρυντικό παράγοντα. Στην **Κωνσταντίνου ν. Αστυνομίας** (2005) 2 Α.Α.Δ. 466 επισημάνθηκε ότι δεν μπορεί να χρησιμοποιείται ως ελαφρυντικό ο λόγος προώθησης των ναρκωτικών. Αυτό, διότι, είτε γίνεται για χρηματικό κέρδος, είτε για άλλο όφελος, η κατάληξη παραμένει η ίδια, δηλαδή η διάδοση ναρκωτικών σε άλλα πρόσωπα (βλ. **Xhaferi ν Δημοκρατίας** (ανωτέρω) και **Salaryand ν. Αστυνομίας** (2003) 2 Α.Α.Δ. 541).

Πέραν των πιο πάνω, λαμβάνουμε υπόψη μας και δίδουμε τη δέουσα βαρύτητα στο ότι ο κατηγορούμενος αρ. 1 δεν ήταν ο ιθύνων νους της όλης επιχείρησης και ότι αυτός ενέργησε ως απλός μεταφορέας των ναρκωτικών για λογαριασμό του προμηθευτή του.

Θα πρέπει να λεχθεί όμως ότι ο ρόλος των μεταφορέων στην αλυσίδα διακίνησης των ναρκωτικών είναι εξίσου σημαντικός με αυτό των εμπόρων, αφού χωρίς τους μεταφορείς δεν θα ήταν εφικτή η εμπορία (βλ. **Rafael Alexis Valdez ν. Δημοκρατίας** (ανωτέρω)). Όπως αναφέρθηκε στην **Xhaferi ν Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση Αρ. 207/2021, 16/11/2022, ακόμη και αν αναγνωρίζεται ότι, από τα Δικαστήρια πρέπει να επιβάλλονται αυστηρότερες ποινές σε οργανωμένους εμπόρους, από ότι σε περιστασιακούς προμηθευτές ή διαμεσολαβητές ή γενικά σε πρόσωπα που παράσχουν στους πρώτους συνδρομή, και ότι ο τρόπος δράσης των τελευταίων δεν τους μετατρέπει σε ιθύνοντα νου και ούτε εξισώνει την ευθύνη μεταξύ τους, εντούτοις, *«δεν καθιστά άνευ σπουδαιότητας και σημασίας τη συνδρομή, συνέργεια, βοήθεια και εκδούλευση την οποία, ως ενδιάμεσοι συνεργάτες αυτοί παρέχουν προς ευόδωση του τελικού στόχου, που είναι η ολοκλήρωση του εγκλήματος, χωρίς τον κίνδυνο σύλληψης του ίδιου του*

εμπόρου από την Αστυνομία.». Όπως χαρακτηριστικά ειπώθηκε περαιτέρω: «Στην πραγματικότητα οι συνεργοί αυτού του είδους, εν γνώσει τους και έναντι κάποιας μορφής ανταλλάγματος, συμμετέχουν στα πιο ριψοκίνδυνα στάδια της δραστηριότητας και συνιστούν απαραίτητους κρίκους στην αλυσίδα διακίνησης ναρκωτικών κατά τρόπο που μπορεί να λεχθεί ότι χωρίς την προθυμία τέτοιων ατόμων δεν θα διαπράττετο το αδίκημα ή τουλάχιστον δεν θα καθίστατο τόσο εύκολη η διάπραξη του για τους οργανωτές του.»

Επιπρόσθετα, ο κατηγορούμενος αρ. 1 αντιμετωπίζει και την κατηγορία της χρήσης κάνναβης, αδίκημα το οποίο επισύρει ποινή φυλάκισης μέχρι και δια βίου και είναι ιδιάζουσας σοβαρότητας. Όπως έχει αναφερθεί στην **Παγιαβλάς ν. Αστυνομίας (1998) 2 ΑΑΔ 240** «Η χρήση ναρκωτικών έχει, όντως, προσλάβει ανησυχητικές διαστάσεις, γεγονός που επιβάλλει, κατά κανόνα, την επιβολή αποτρεπτικών ποινών, όπως και πρόσφατα διαπιστώθηκε στην Παυλίδης κ.α. ν. Αστυνομίας, Ποινικές Εφέσεις 6162 και 6162/15.7.96.

Η χρήση ναρκωτικών έχει ποικιλόμορφα χαρακτηριστεί ως κοινωνική μάστιγα και ως νάρκη στο θεμέλιο της κοινωνίας. Αποτελούν τα ναρκωτικά κίνδυνο τόσο για τη φυσική όσο και για την κοινωνική ευημερία του κοινού. Η έξαρση, η οποία παρατηρείται στη χρήση ναρκωτικών, καθιστά την αποτροπή κυρίαρχο στοιχείο στον καθορισμό της φύσης της ποινής, γεγονός που καθιστά τη φυλάκιση εμφανή επιλογή.»

Σε σχέση με τον κατηγορούμενο αρ. 2, εκείνο το οποίο αναφέρεται είναι ότι αυτός λειτούργησε ως «αποθηκάριος» των ναρκωτικών για λογαριασμό του κατηγορούμενου αρ. 1 για μερικές ώρες. Αν και ο ρόλος του αυτός δεν εμπίπτει στις κλασσικές περιπτώσεις αποθηκάριων ή μεταφορέων οι οποίοι προσφέρουν κάλυψη στον έμπορα των ναρκωτικών ή τον προμηθευτή τους έναντι ανταλλάγματος, ρόλος ο οποίος σύμφωνα με τη νομολογία είναι

σημαντικός στην αλυσίδα διακίνησης των ναρκωτικών, εντούτοις με τον τρόπο που ενέργησε έλαβε μέρος στην διακίνηση των ναρκωτικών. Αποδέχθηκε να φυλάξει τα επίδικα ναρκωτικά έστω και για μερικές ώρες παρέχοντας βοήθεια και κάλυψη στον κατηγορούμενο αρ. 1, ο οποίος θα τα μετέφερε, συμμετέχοντας με αυτό τον τρόπο στην αλυσίδα διακίνησης των ναρκωτικών.

Λαμβάνουμε υπόψη ότι ενέργησε με τον πιο πάνω αναφερόμενο τρόπο, κατόπιν παρότρυνσης του κατηγορουμένου αρ. 1 και λόγω της φιλίας τους χωρίς οποιοδήποτε οικονομικό όφελος, πλην όμως παρεμένει ως γεγονός ότι ενεπλάκηκε στην διακίνηση της συγκεκριμένης ποσότητας ναρκωτικών και παρείχε κάλυψη, έστω περιορισμένη, στον κατηγορούμενο αρ. 1.

Εκείνο το οποίο προβάλλει από τα πιο πάνω είναι ότι αμφότεροι οι κατηγορούμενοι αρ. 1 και 2 συμμετείχαν στην διακίνηση μιας σημαντικής ποσότητας ναρκωτικών, ο καθένας με τον δικό του ρόλο ως αναφέρθηκε ανωτέρω και εκείνο το οποίο προέχει, είναι η αυστηρή τιμωρία, με σκοπό την πάταξη της κατοχής, διακίνησης και εμπορίας των ναρκωτικών και την αντιμετώπιση των σοβαρών συνεπειών που προκύπτουν από αυτή (βλ. **ΕΛ Χασιρ Νάρζιπ ν. Αστυνομίας** (ανωτέρω), **Λαζάρου ν. Αστυνομίας** (2010) 2 Α.Α.Δ. 633 και **Βάσος Γκυκερίου ν. Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση Αρ. 171/2020, Ημερ. 08/07/2022).

Παρά τα πιο πάνω όμως, η κάθε περίπτωση θα πρέπει να κρίνεται με βάση τα δικά της περιστατικά και κατά την επιμέτρηση της ποινής απαιτείται η εξατομίκευση της έτσι ώστε αυτή να είναι ανάλογη της σοβαρότητας του αδικήματος σε συνδυασμό με τα ελαφρυντικά

στοιχεία του κατηγορουμένου και των γεγονότων. Η υποχρέωση για εξατομίκευση της τιμωρίας δεν ατονεί ώστε να αρμόζει στις συνθήκες του παραβάτη, νοουμένου ότι η εξατομίκευση δεν οδηγεί στην εξουδετέρωση του στοιχείου της αποτροπής που επιβάλλουν η φύση και τα περιστατικά της υπόθεσης. Σχετικές είναι οι υποθέσεις **Φιλίππου v. Αστυνομίας** (1996) 2 Α.Α.Δ. 245, **Κωνσταντίνου v. Δημοκρατίας** (1989) 2 Α.Α.Δ. 224 και **Κόκκινος v. Αστυνομίας** (1995) 2 Α.Α.Δ. 135).

Προς όφελος των κατηγορουμένων αρ. 1 και 2 λαμβάνουμε υπόψη μας την άμεση παραδοχή τους στο Δικαστήριο στην οποία θα δώσουμε την δέουσα βαρύτητα, όπως επιτάσσει η νομολογία. Η παραδοχή στις κατηγορίες αμείβεται με σχετική έκπτωση στην ποινή. Αυτό ενθαρρύνει τους αδικοπραγούντες να παραδέχονται ενοχή με αποτέλεσμα να μη σπαταλείται πολύτιμος χρόνος στην εκδίκαση των υποθέσεων (βλ. **Χαρτούπαλλος v. Δημοκρατίας** (2002) 2 Α.Α.Δ. 28, 36, **Χρίστου v. Δημοκρατίας** (2007) 2 Α.Α.Δ. 448, σελ. 453 και **Gorko κ.ά. v. Δημοκρατίας** (2010) 2 Α.Α.Δ. 458, 463). Βέβαια η σημασία της παραδοχής δεν επιδρά κατά τρόπο απόλυτο. Εξαρτάται πάντοτε από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υπόθεσης. Όταν η μαρτυρία για απόδειξη του αδικήματος είναι συντριπτική, η παραδοχή είναι μικρής σημασίας μέχρι και ανύπαρκτη, οπότε η ποινή που επιβάλλεται αντανακλά πλήρως τη σοβαρότητα του αδικήματος (βλ. **Ahmad Azizi Inloo v. Αστυνομίας** (2008) 2 Α.Α.Δ 441).

Στην παρούσα υπόθεση, η μαρτυρία η οποία υπήρχε ήταν συντριπτική εναντίον αμφοτέρων των κατηγορούμενων αρ. 1 και 2. Τα επίδικα ναρκωτικά βρέθηκαν στην κατοχή του κατηγορούμενου

αρ. 1 και εντός του οχήματος του μετά την ανακοπή του αφού προηγουμένως είχε τεθεί υπό διακριτική παρακολούθηση. Τα εν λόγω ναρκωτικά επίσης προκύπτει να παραδόθηκαν στον κατηγορούμενο αρ. 1 σε σύντομο χρόνο πριν την ανακοπή του οχήματος του από τον κατηγορούμενο αρ. 2. Σύμφωνα με το κλειστό κύκλωμα παρακολούθησης διακρίνεται ο κατηγορούμενος αρ. 2, να δίνει τις συγκεκριμένες τσάντες εντός των οποίων βρέθηκαν τα ναρκωτικά, στον κατηγορούμενο αρ. 1 και σε αυτές ανευρέθηκε το γενετικό του υλικό.

Θα λάβουμε όμως υπόψη μας την άμεση παραδοχή τους καθότι με αυτή περισώθηκε πολύτιμος χρόνος του Δικαστηρίου και είναι ένδειξη της μεταμέλειας τους (βλ. **Ανδρέας Ανδρέου ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφεση Αρ. 163/2015, Ημερ. 11/07/2016).

Υπόψη μας επίσης λαμβάνουμε την συνεργασία του κατηγορούμενου αρ. 1 και την ομολογία του στην Αστυνομία, αναφέροντας το δικό του ρόλο και τους λόγους που τον ώθησαν στη διάπραξη των αδικημάτων ως ένδειξη της μεταμέλειας του, στα βαθμό που επιτάσσει η νομολογία. Διευκρινίζεται όμως ότι η συνεργασία του κατηγορούμενου αρ. 1 περιορίστηκε μόνο στο βαθμό που αφορά τη δική του ευθύνη και δεν επεκτάθηκε στην παροχή στοιχείων στις Αρχές για εντοπισμό του προμηθευτή του, που σε μια τέτοια περίπτωση θα είχε άλλη βαρύτητα και σημασία (βλ. **Αναστάσιος Φραγκίσκου ν. Δημοκρατίας** (2015) 2B Α.Α.Δ. 833, **Χριστόδουλος Μαυρουδής ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφεση Αρ. 112/21, Ημερ. 19/12/2022 και **Πάρης Παπαδόπουλος ν. Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση Αρ. 202/2020, Ημερ. 20/09/2022).

Επίσης, θα λάβουμε υπόψη μας την άψογη και άμεμπτη συμπεριφορά και συνεργασία του κατηγορούμενου αρ. 1 που επιδεικνύει στις Κεντρικές Φυλακές τόσο με το προσωπικό όσο και με τους συγκρατούμενους του (βλ. **Κιλινκαρίδης ν. Δημοκρατίας** (2015) 2Α Α.Α.Δ. 277).

Περαιτέρω, λαμβάνουμε υπόψη μας το λευκό ποινικό μητρώο του κατηγορουμένου αρ. 1, στοιχείο το οποίο του δίνει την ευχέρεια να αιτείται την επιείκεια του Δικαστηρίου (βλ. **Ψωμά ν. Αστυνομίας** (1992) 2 Α.Α.Δ. 40). Ο κατηγορούμενος αρ. 2 βαρύνεται με μια προηγούμενη καταδίκη, για τα αδικήματα που έχουν αναφερθεί ανωτέρω. Είναι γνωστός ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίζονται οι προηγούμενες καταδίκες. Η σημασία τους έγκειται στο γεγονός ότι η ύπαρξη τους τείνει να μειώσει σε κάποιο βαθμό ανάλογα με τον αριθμό, τον χρόνο και τη φύση των αδικημάτων, την επιείκεια που μπορεί να επιδείξει το Δικαστήριο, αφού αποτελούν κυρίως ένδειξη της στάσης του κατηγορούμενου προς την τήρηση των Νόμων (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας ν. Ματθαίου** (1994) 2 Α.Α.Δ. 1, **Κλείτος Κλεοβούλου ν. Αστυνομίας**, (2012) 2 Α.Α.Δ 17 και **Κλεοβούλου ν. Αστυνομίας**, Ποινική Έφεση Αρ. 7/18, Ημερ. 26/09/2018). Η προηγούμενη καταδίκη του κατηγορούμενου αρ. 2, είναι μεν πρόσφατη αλλά αφορά αδικήματα ήσσονος σημασίας και διαφορετικής φύσης από τα αδικήματα της παρούσας. Δεν είναι η περίπτωση στην οποία η προηγούμενη καταδίκη καταδεικνύει ροπή του κατηγορούμενου στη διάπραξη αδικημάτων της ίδιας φύσης, οπότε προέχει η αυστηρή τιμωρία του. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο θα αντιμετωπίσουμε την προηγούμενη καταδίκη.

Πέραν των πιο πάνω, λαμβάνουμε υπόψη μας τις προσωπικές, οικογενειακές και οικονομικές περιστάσεις των κατηγορουμένων αρ. 1 και 2 όπως λεπτομερώς έχουν παρατεθεί ενώπιον μας από τους συνηγόρους τους.

Ειδικότερα και χωρίς επηρεασμό των πιο πάνω, λαμβάνουμε υπόψη μας, σε σχέση με τον κατηγορούμενο αρ. 1, ότι είναι ηλικίας 40 ετών, άγαμος και άτεκνος. Συμβιώνει με γυναίκα εδώ και 20 χρόνια και εδώ και χρόνια προσπαθούν να αποκτήσουν παιδί χωρίς επιτυχία, κάτι το οποίο επηρέασε την ψυχολογία του. Προβαίνει σε συστηματική χρήση κάνναβης από την ηλικία των 15 ετών και λόγω της εμπλοκής του με τα ναρκωτικά διέκοψε την φοίτηση του στην β' τάξη Λυκείου. Μετά την αποστράτευση του επέστρεψε στο εσπερινό Λύκειο, από όπου αποφοίτησε σε ηλικία 23 ετών. Έχει πλήρη στήριξη της οικογένειας και της συμβίας του. Από το έτος 2017 μέχρι την κράτηση του για την παρούσα υπόθεση, εργαζόταν ως Υπεύθυνος Αποθηκάριος στη γαλακτοβιομηχανία «Χαραλαμπίδης – Κρίστης» στη Λεμεσό με μηνιαίες απολαβές ύψους €1,050. Ήταν πάντα συνεπής και εργατικός χωρίς να δημιουργεί προβλήματα. Η αδελφή του πάσχει από σκλήρυνση κατά πλάκας και καρκίνο τραχήλου της μήτρας με μεταστάσεις.

Πέραν των πιο πάνω λαμβάνουμε υπόψη τα προβλήματα υγείας τα οποία ο κατηγορούμενος αρ. 1 αντιμετωπίζει ως αναφέρονται στα σχετικά ιατρικά πιστοποιητικά που τέθηκαν ενώπιον μας. Ειδικότερα ο κατηγορούμενος αρ.1 παρουσιάζει υψηλή συμπτωματολογία άγχους και κατάθλιψης. Ένας σημαντικός παράγοντας που επιβαρύνει την ψυχική του υγεία είναι η χρήση ουσιών. Είναι ένας άνθρωπος ευαίσθητος με αρκετά ευάλωτη ψυχική υγεία λόγω του

καθημερινού άγχους και της κατάθλιψης που βιώνει. Δυσκολεύεται και πανικοβάλλεται αρκετά όταν είναι υπό πίεση και αυτό τον οδηγεί να ενεργεί παρορμητικά. Η περίπτωση του χρήζει ιδιαίτερης ευαισθησίας και κατανόησης. Περαιτέρω, αντιμετωπίζει ορθοπεδικά, οφθαλμολογικά και αναπνευστικά προβλήματα.

Όσον αφορά τον κατηγορούμενο αρ. 2, λαμβάνουμε υπόψη ότι είναι ηλικίας 33 ετών, άγαμος και άτεκνος ο οποίος συμβιώνει με γυναίκα ηλικίας 30 ετών από τη Λεμεσό. Είναι το μικρότερο παιδί τετραμελούς οικογένειας, η μητέρα του απεβίωσε από καρκίνο όταν ήταν 17 ετών και ο πατέρας του προχώρησε σε β' γάμο με γυναίκα από την Ουκρανία. Ο κατηγορούμενος αρ. 2 έχει πλήρη στήριξη από την οικογένεια και τη συμβία του. Άρχισε να προβαίνει σε περιστασιακή χρήση κοκαΐνης από την ηλικία των 20 ετών ως μια απέλπιδα προσπάθεια να καλύψει το κενό που του προκάλεσε ο χαμός της μητέρας του. Εργάστηκε σε διάφορες εργασίες και 2 – 3 μήνες πριν από τη σύλληψη του είχε εξασφαλίσει άδεια για την άσκηση του επαγγέλματος του Φρουρού Ασφαλείας. Έχει χρέος ύψους €1,800 για εντάλματα τροχαίας, για τα οποία κατέβαλλε μηνιαίες δόσεις ύψους €50.

Λαμβάνουμε υπόψη μας όλες τις πιο πάνω προσωπικές περιστάσεις των κατηγορουμένων αρ. 1 και 2 και ειδικότερα τα οικογενειακά τους προβλήματα και την εξάρτησή τους από τα ναρκωτικά (βλ. **Άρθρο 30(4)(β)(iv) του Ν.29/77**) καθώς επίσης και τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζει ο κατηγορούμενος αρ. 1 και στα οποία θα δώσουμε την ανάλογη βαρύτητα.

Δεν πρέπει όμως να παραγνωρίζεται ότι στις περιπτώσεις κατοχής ναρκωτικών με σκοπό την προμήθεια και τη διακίνηση τους που επιφέρουν ολέθριες συνέπειες, οι προσωπικές περιστάσεις ενός κατηγορούμενου έχουν μόνο οριακή σημασία (βλ. **Ζωμενής ν. Αστυνομίας** (2004) 2 Α.Α.Δ. 400, **Ρεσλάν ν. Αστυνομίας** (2006) 2 Α.Α.Δ. 127, **Sovanovic ν. Αστυνομίας** (2005) 2 Α.Α.Δ. 635).

Θα λάβουμε περαιτέρω υπόψη μας την ένταξη του κατηγορούμενου αρ. 1 και το αίτημα του κατηγορούμενου αρ. 2 για ένταξη του στο πρόγραμμα απεξάρτησης των Κεντρικών Φυλακών και θα δώσουμε στον παράγοντα αυτό την δέουσα βαρύτητα όπως τάσσει η νομολογία (βλ. **Χριστοφίδης ν. Δημοκρατίας** (2004) 2 ΑΑΔ 148, **Κωνσταντίνος Μαυραντωνίου ν. Δημοκρατίας** (2012) 2 Α.Α.Δ. 333, **Ελ Χαπιρ Ναζιπ ν. Αστυνομίας** (ανωτέρω) και **Νικόλαος Γιαννακάκη ν. Αστυνομίας, Ποιν. Έφεση Αρ. 177/2015, Ημερ. 21/04/2016**).

Όσον αφορά τον κατηγορούμενο αρ. 1, θα λάβουμε υπόψη μας και θα δώσουμε τη δέουσα βαρύτητα στο γεγονός ότι ένεκα της διάπραξης των αδικημάτων, αυτός θα απωλέσει την εργασία στην οποία τα τελευταία χρόνια είχε, όπως ο συνήγορος ισχυρίστηκε. Προκύπτει ο κατηγορούμενος να ασχολήθηκε με διάφορες εργασίες για μικρά χρονικά διαστήματα μέχρι που κατέληξε στην τελευταία του εργασία, στην οποία απασχολείτο τα τελευταία 5 συναπτά έτη και οι εργοδότες του ήταν ικανοποιημένοι από τον κατηγορούμενο αρ. 1. Ο ίδιος επίσης ήταν χαρούμενος και ικανοποιημένος από την εργασία του αυτή και είχε κατασταλάξει. Με τη διάπραξη των αδικημάτων η εταιρεία που τον εργοδοτούσε διέκοψε την

εργοδότηση του. Μέσα σε αυτά τα πλαίσια και ο πιθανός επηρεασμός της επαγγελματικής του σταδιοδρομίας, θα ληφθούν υπόψη (βλ. **Χαραλάμπους κ.α. ν. Δημοκρατίας**, Ποιν. Έφεση Αρ. 127/2019 (Σχ. Με 130/2019), Ημερ. 10/03/2021).

Συνεκτιμώντας λοιπόν όλα τα δεδομένα που αφορούν την παρούσα υπόθεση ως έχουν λεπτομερώς αναφερθεί ανωτέρω και ιδιαίτερα τα γεγονότα που περιβάλλουν τη διάπραξη αλλά και τη φύση και τη σοβαρότητα των αδικημάτων και τα ελαφρυντικά των κατηγορουμένων αρ. 1 και 2, κρίνουμε ότι η ποινή φυλάκισης στην παρούσα είναι η μόνη ενδεδειγμένη. Οποιαδήποτε άλλη ποινή δεν θα εξυπηρετούσε τις ανάγκες του Νόμου και θα έστελνε λανθασμένα μηνύματα.

Η νομολογία είναι καθοδηγητική για τον τρόπο αντιμετώπισης τέτοιου είδους αδικημάτων και για το ύψος της ποινής που θα πρέπει να επιβάλλεται, αλλά όχι δεσμευτική καθότι κάθε υπόθεση κρίνεται στη βάση των δικών της περιστατικών. Σύμφωνα με την νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, αποφάσεις του για το ζήτημα της ποινής σχετικά με συγκεκριμένο ποινικό αδίκημα, είναι μόνο ενδεικτικές της ποινικής μεταχείρισης που ένας κατηγορούμενος μπορεί να τύχει από το Δικαστήριο, καθότι: *«Ουδέποτε υπάρχει απόλυτη ταύτιση μεταξύ των χαρακτηριστικών γνωρισμάτων δύο υποθέσεων.»* Όπως ελέχθη από το Ανώτατο Δικαστήριο στην υπόθεση **Ελ Χαπιρ Ναζίπ ν Αστυνομίας** (ανωτέρω): *«Εκείνο στο οποίο βοηθά η προηγούμενη νομολογία, είναι στο πλαίσιο ανάδειξης εκείνου του μέτρου που ακολουθείται σε διάφορες υποθέσεις, ώστε*

να εξετάζεται σφαιρικά και η ποινή που θα επιβληθεί στη συγκεκριμένη υπόθεση που είναι ενώπιον του Δικαστηρίου.».

Στην πρόσφατη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου στην **Χριστόδουλος Μαυρουδής v. Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση Αρ. 112/2021, Ημερ. 19/12/2022, αναφέρθηκε ότι η αναφορά σε μεγάλο αριθμό αποφάσεων δεν συνιστά ουσιαστική καθοδήγηση και ενίοτε αποπροσανατολίζει. Θα πρέπει να επιλέγονται οι υποθέσεις εκείνες όπου γεγονότα, στο βαθμό που προσδιορίζουν τη σοβαρότητα του αδικήματος προσομοιάζουν. Και εξυπηρετεί να καταγράφονται οι ουσιαστικές παράμετροι που συνέδραμα στην ποινή που μνημονεύεται, ώστε να καθίσταται ευχερής η όποια σύγκριση.

Σε ότι αφορά τα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης, σχετικές είναι οι ακόλουθες αποφάσεις:

Στην **Κωνσταντίνου v. Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση Αρ. 10/2021, Ημερ. 14/07/2022, ο εφεσεύωντας θα παραλάμβανε 4 κιλά κάνναβης από τον πρώην συγκατηγορούμενο του. Όταν το όχημα του προσέγγισε το όχημα του πρώην συγκατηγορούμενου του για να παραλάβει τα ναρκωτικά, κατόπιν προηγούμενης συνεννόησης τους, το όχημα του πρώην συγκατηγορούμενου του είχε ήδη ανακοπεί από την Αστυνομία, εντός του οποίου ανευρέθηκαν τα ναρκωτικά και ο εφεσεύων ανέπτυξε ταχύτητα και διέφυγε. Ο συγκατηγορούμενος είχε αναφέρει ότι παραλήπτης των ναρκωτικών θα ήταν ο εφεσεύωντας. Η θέση του εφεσεύοντα για το ρόλο του στην όλη διακίνηση και ότι δεν ήταν το πρόσωπο που θα διοχέτευε τα ναρκωτικά στην αγορά έναντι κέρδους και ότι ενέργησε έναντι χρηματικής αμοιβής έγινε αποδεκτή και κρίθηκε ότι είχε τον ίδιο ρόλο

στην όλη επιχείρηση διακίνησης των ναρκωτικών με αυτή του πρώην συγκατηγορούμενου του. Ο εφεσείοντας ήταν ηλικίας 33 ετών και από πολύ νεαρής ηλικίας εθίστηκε στη χρήση ναρκωτικών. Αντιμετώπιζε οικονομικά και οικογενειακά προβλήματα και προηγούμενες προσπάθειες για απεξάρτηση του απέτυχαν. Το 2017 καταδικάστηκε σε φυλάκιση για αδικήματα διαρρήξεων και κλοπών και βαρυνόταν με μια προηγούμενη καταδίκη. Με την αποφυλάκιση του επιχείρησε να αρχίσει μια καινούργια ζωή αλλά λόγω των οικονομικών προβλημάτων, αρχίζει πάλι τη χρήση κάνναβης και για να λάβει το ποσό των €1.000, αποδέχεται να μεταφέρει ναρκωτικές ουσίες, διαπράττοντας τα υπό κρίση αδικήματα. Ποινή φυλάκισης 7 ετών που επιβλήθηκε πρωτόδικα επικυρώθηκε κατ' έφεση και κρίθηκε ότι δεν παραβίαζε την αρχή της ισότητας αφού η ίδια ποινή επιβλήθηκε στον πρώην συγκατηγορούμενο του, ο οποίος αντιμετώπιζε, πέραν των αδικημάτων της κατοχής και της κατοχής με σκοπό την προμήθεια των 4 κιλών κάνναβης και κατηγορίες κατοχής και κατοχής με σκοπό την προμήθεια 998.06 γρ. κοκαΐνης, αλλά ήταν λευκού ποινικού μητρώου.

Στην **Κατσαπάου v. Δημοκρατίας** (2012) 2 Α.Α.Δ. 318, μετά από παραδοχή, επιβλήθηκαν στον εφεσείοντα συντρέχουσες ποινές φυλάκισης, με μέγιστη τα 8 έτη. Η ανευρεθείσα ποσότητα ανερχόταν στο 1 κιλό και 481 γραμμάρια ξηρής φυτικής κάνναβης. Διαπιστώθηκε οργάνωση και επαγγελματισμός στην διακίνηση των ναρκωτικών. Ειδικότερα, για το αδίκημα της προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β σε άλλο πρόσωπο, επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 3 ετών, για το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου

φαρμάκου τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 8 ετών.

Στην **Ahmed κ.α. v. Δημοκρατίας** (2012) 2 Α.Α.Δ. 801, επικυρώθηκαν ποινές φυλάκισης με ανώτατη ποινή έξι ετών για προμήθεια ρητίνης καννάβευς συνολικού βάρους «...περίπου 947 γρ. ...», σε νεαρούς κατηγορούμενους, με λευκό ποινικό μητρώο, μετά από παραδοχή και με ιθύνοντα νου να είναι άλλο πρόσωπο που δεν συνελήφθη. Η ποινή χαρακτηρίστηκε από το Εφετείο, ως αρμόζουσα υπό τις περιστάσεις και οπωσδήποτε όχι έκδηλα υπερβολική.

Στην **Κωνσταντίνου v Δημοκρατίας** (2005) 2 ΑΑΔ 466 πρωτόδικα επιβλήθηκε στον κατηγορούμενο, ο οποίος ήταν ηλικίας 25 ετών, ποινή φυλάκισης 6 ετών για το αδίκημα της κατοχής 1,5 σχεδόν κιλού κάνναβης με σκοπό την προμήθεια σε άλλο πρόσωπο. Λήφθηκε υπόψη το λευκό του ποινικό μητρώο, το νεαρό της ηλικίας του και η μεταμέλεια του. Η έφεση κατά της ποινής που καταχώρισε απερρίφθη. Σε εκείνη την υπόθεση διαπιστώθηκε οργάνωση και επαγγελματισμός στην διακίνηση των ναρκωτικών.

Στην **Κωνσταντίνος Ευριπίδου v. Δημοκρατίας** (2014) 2 Α.Α.Δ. 392 ο εφεσειών κρίθηκε ένοχος στις κατηγορίες της κατοχής και κατοχής με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα 2 κιλών και 818.77 γραμμαρίων φυτού κάνναβης, από το οποίο δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη και ποινή φυλάκισης 5 ετών που του επιβλήθηκε πρωτόδικα επικυρώθηκε κατ' έφεση. Ο εφεσειών ήταν ηλικίας σχεδόν 26 ετών, προερχόταν από διαλυμένη οικογένεια, με πολλές

οικονομικές δυσκολίες και αντιμετώπιζε ανέκαθεν και αντιμετωπίζει σωρεία ψυχολογικών προβλημάτων που τον οδήγησαν στην εγκατάλειψη του σχολείου αρχικά και στην απαλλαγή του από μικρό μέρος της στρατιωτικής του θητείας αργότερα. Ήταν επίσης χαμηλού νοητικού επιπέδου. Η ποσότητα των ναρκωτικών χαρακτηρίστηκε ως μεγάλη, ο εφeseιών την είχε κρυμμένη σε ξεχωριστά σημεία και συσκευασμένη και σε σωματική έρευνα που έγινε ανευρέθηκε ποσότητα πράσινης ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης, καθώς και μια ασημένια ηλεκτρική ζυγαριά ακριβείας. Λήφθηκε υπόψη η παραδοχή του, το λευκό του ποινικό μητρώο, το νεαρό της ηλικίας του, τα ψυχολογικά προβλήματα και η νοητική του κατάσταση.

Στην **Κώστας Προεστού ν. Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση Αρ. 17/2016, Ημερ. 22/05/2017, ανακόπηκε για έρευνα το όχημα του εφeseίοντα και εντός αυτού ανευρέθηκαν δύο ναΐλον συσκευασίες πράσινης ξηρής φυτικής ύλης από την οποία δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη, βάρους 2 κιλών και 7,5 γραμμαρίων και στην κατοχή του το ποσό των €830, το οποίο ήταν η αμοιβή του για τη διακίνηση των ναρκωτικών. Σύμφωνα με το Ινστιτούτο Νευρολογίας και Γενετικής, ο κατηγορούμενος δεν μπορούσε να αποκλειστεί από δότης μέρους του μικτού γενετικού υλικού που απομονώθηκε από την εξωτερική πλευρά της μίας εκ των δύο πλαστικών συσκευασιών που περιείχαν την πράσινη ξηρή φυτική ύλη. Ο εφeseιών προέβηκε σε παραδοχή, ήταν λευκού ποινικού μητρώου και ηλικίας 43 ετών, εργάτης στο Δήμο Στροβόλου, νυμφευμένος και πατέρας 3 κοριτσιών ηλικίας 21, 20 και 16. Η μικρότερη θυγατέρα, μαθήτρια Λυκείου αντιμετωπίζει πολύ σοβαρά προβλήματα υγείας. Πάσχει από γενετική σπαστική διπληγία με μόνιμη κινητική αναπηρία, αδυναμία και πρόβλημα

συντονισμού κινήσεων. Υποδεικνύεται ακόμη η σωματική αναπηρία που ο ίδιος ο εφεσείων έχει, μετά που έχασε μέρος του αριστερού του πέλματος σε κυνηγετικό ατύχημα. Έκτοτε χρησιμοποιεί τεχνητό μέλος. Επιβλήθηκαν πρωτοδίκως διάφορες ποινές φυλάκισης με ανώτερη αυτή των 4 ετών στην κατηγορία της κατοχής της πιο πάνω ποσότητας κάνναβης με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα. Η έφεση του κατά της ποινής για το λόγο ότι δεν δόθηκε η αναγκαία βαρύτητα στις προσωπικές του συνθήκες και συγκεκριμένα το γεγονός ότι ο εφεσείων ήταν πατέρας ενός νεαρού κοριτσιού με τα πιο πάνω προβλήματα και χρήζει συνεχούς φροντίδας καθώς επίσης οι δυσκολίες που θα έχει στο μέλλον να εξεύρει άλλη εργασία λόγω της αναπηρίας και της χαμηλής του μόρφωσης με αποτέλεσμα η ποινή να καθίσταται υπερβολική απορρίφθηκε και επαναλήφθηκε η αρχή ότι σε υποθέσεις ναρκωτικών εκείνο το οποίο προέχει είναι η αποτροπή.

Στην **Ανδρέας Ανδρέου ν. Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση Αρ. 163/2015, Ημερ. 11/07/2016 ποινή φυλάκισης 4,5 χρόνων που επιβλήθηκε πρωτόδικα στην κατηγορία της κατοχής με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα κάνναβης βάρους 996.8 γραμμαριών μειώθηκε κατ' έφεση σε 3,5 χρόνων. Ο εφεσείων σε εκείνη την υπόθεση απροσχεδίαστα συνελήφθηκε να μεταφέρει την πιο πάνω ποσότητα κάνναβης για λογαριασμό του προμηθευτή του με τον οποίο είχε συναντηθεί για να εξασφαλίσει ποσότητα κάνναβης για δική του χρήση. Λήφθηκαν υπόψη η παραδοχή του, η μεταμέλεια του, η συνεργασία με την Αστυνομία και η παροχή σε αυτήν όλων των πληροφοριών που γνώριζε, το λευκό του ποινικό μητρώο αλλά

ιδιαίτερα οι ιδιάζουσες προσωπικές και οικογενειακές του συνθήκες.

Αντλούμε καθοδήγηση από την πιο πάνω νομολογία για καθορισμό του ύψους της ποινής που θα πρέπει να επιβληθεί σε έκαστο κατηγορούμενο, λαμβανομένου υπόψη των συνθηκών διάπραξης των αδικημάτων και των ελαφρυντικών τους. Έχουμε υπόψη μας επίσης την αρχή της ισότητας σύμφωνα με το Άρθρο 28.1 του Συντάγματος. Εκείνο που διασφαλίζεται με το εν λόγω άρθρο είναι ότι ίσα και όμοια πράγματα θα πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο. Εκείνο που προκύπτει από τη νομολογία επί του θέματος είναι ότι το πιο πάνω άρθρο, δεν προϋποθέτει την εξομοίωση των ανομοίων, ούτε παρεμβάλλει κώλυμα σε διακρίσεις μεταξύ των ανομοίων οι οποίες δικαιολογούνται από την ανομοιότητα τους. Εκεί όπου τα δεδομένα δικαιολογούν τη μεταξύ των κατηγορουμένων διαφοροποίηση, η διαφοροποίηση είναι επιτρεπτή και δεν οδηγεί σε παραβίαση των συνταγματικών δικαιωμάτων του κατηγορούμενου που επηρεάζεται. Στην **Μιχάλης Καλαθάς ν. Γενικός Εισαγγελέας** (2002) 2 Α.Α.Δ. 38 λέχθηκε ότι ο όρος «ίσοι ενώπιον του νόμου» στο άρθρο 28.1 του Συντάγματος δεν μεταδίδει την εικόνα της αριθμητικής ισότητας αλλά προβλέπει στη διασφάλιση και κατοχύρωση του ατόμου μόνο εναντίον αυθαίρετων διακρίσεων χωρίς να αποκλείει εύλογες διακρίσεις οι οποίες πρέπει να γίνονται λόγω της ιδιάζουσας φύσης των πραγμάτων (βλ. επίσης **Τάσος Φιλίππου ν. Αστυνομίας** (2002) 2 Α.Α.Δ. 360, **Λούκας Παναγιώτου Κακουρή και Άλλος ν. Αστυνομίας** (1997) 2 Α.Α.Δ. 391 και **Γιαννάκης Ξυδιάς & Άλλος ν. Αστυνομίας** (1993) 2 Α.Α.Δ. 174).

Στην περίπτωση που ο βαθμός συμμετοχής των συνενόχων στο έγκλημα είναι διαφορετικός, τότε αυτό αποτελεί αποφασιστικό και ουσιαστικό παράγοντα ο οποίος νομιμοποιεί τη διαφορετική μεταχείριση (βλ. **Hassan v. Αστυνομίας** (2006) 2 Α.Α.Δ. 356, **Κάτπος v. Αστυνομίας** (1997) 2 Α.Α.Δ. 195 και **Ζαχαρίου κ.α. v. Δημοκρατίας** (2002) 2 Α.Α.Δ. 595). Πέραν του ρόλου συμμετοχής των συνενόχων στο έγκλημα και άλλοι παράγοντες είναι δυνατό να διαφοροποιήσουν τον τρόπο μεταχείρισης τους, όπως η παραδοχή στο αρχικό στάδιο της διαδικασίας, η συνεργασία με τις διωκτικές αρχές και η έμπρακτη μεταμέλεια (βλ. **Suresh Crisnatha Rangajeeva v. Αστυνομίας** (2006) 2 Α.Α.Δ. 485 και **Λοϊζου κ.ά. v. Δημοκρατίας** (2001) 2 Α.Α.Δ. 546).

Έχει αναφερθεί ανωτέρω ο ρόλος εκάστου των κατηγορούμενων αρ. 1 και 2 στην διάπραξη των αδικημάτων. Και οι δύο συμμετείχαν στην αλυσίδα διακίνησης των ναρκωτικών, σε πιο περιορισμένο βαθμό όμως ο κατηγορούμενος αρ. 2 από αυτόν του κατηγορουμένου αρ. 1. Στην ουσία ο κατηγορούμενος αρ. 1, ο οποίος ήταν αυτός που θα μετέφερε τα επίδικα ναρκωτικά σύμφωνα με τις οδηγίες του προμηθευτή του και ο οποίος υπό τις περιστάσεις αποτελούσε ένα σημαντικό κρίκο στην αλυσίδα διακίνησης ναρκωτικών, ενέπλεξε και τον κατηγορούμενο αρ. 2, ζητώντας του να φυλάξει τις επίδικες ποσότητες για περιορισμένο χρονικό διάστημα ένεκα του φόβου του να εντοπιστεί. Ο κατηγορούμενος αρ. 2 στην προσπάθεια του να βοηθήσει τον κατηγορούμενο αρ. 1, ο οποίος ήταν φίλος του ενεπλάκηκε στη διάπραξη των αδικημάτων αυτών χωρίς κανένα κίνητρο ή όφελος. Η δε κατηγορία την οποία

αντιμετωπίζει είναι αυτή της προμήθειας της επίδικης ποσότητας στον κατηγορούμενο αρ. 1, κάτω υπό τις πιο πάνω περιστάσεις.

Στην βάση των πιο πάνω δεδομένων και του ρόλου εκάστου των κατηγορούμενων, κρίνουμε ότι δικαιολογείται η διαφοροποίηση των ποινών που θα επιβληθούν σε έκαστο κατηγορούμενο.

Πέραν τούτου, και οι δύο κατηγορούμενοι έχουν προβεί σε άμεση παραδοχή, το μητρώο τους δεν διαφέρει κατά πολύ, ως έχει αναφερθεί ανωτέρω και είναι και οι δύο άτομα εξαρτημένα από τα ναρκωτικά. Συνυπολογίζουμε επίσης τις προσωπικές συνθήκες εκάστου, οι οποίες δεν παρουσιάζουν οποιοδήποτε ιδιαίτερα διαφοροποιητικό στοιχείο, χωρίς να παραγνωρίζουμε τα προβλήματα υγείας του κατηγορούμενου αρ. 1 και την απώλεια της μητέρας του κατηγορούμενου αρ. 2.

Έχοντας λοιπόν υπόψη μας όλα τα ανωτέρω, τη σοβαρότητα και περιστάσεις διάπραξης των αδικημάτων, τον ρόλο των κατηγορούμενων αρ. 1 και 2 από τη μια και όλα τα ελαφρυντικά τους και τις προσωπικές του συνθήκες από την άλλη κρίνουμε ως αρμόζουσες τις ακόλουθες ποινές:

Κατηγορούμενος αρ. 1:

Στην 2^η κατηγορία: **Καμία ποινή** αφού τα γεγονότα αυτής εμπεριέχονται στα γεγονότα της 3^{ης} κατηγορίας στην οποία θα επιβληθεί ποινή (βλ. **Βασιλείου ν. Αστυνομίας** (1991) 2 Α.Α.Δ. 385 και **Περικλέους ν. Αστυνομίας** (1996) 2 Α.Α.Δ. 34).

Στην 3^η κατηγορία: Ποινή φυλάκισης 5 χρόνων.

Στην 4^η κατηγορία: Ποινή φυλάκισης 2 μηνών.

Κατηγορούμενος αρ. 2:

Στην 5^η κατηγορία: Καμία ποινή αφού τα γεγονότα αυτής εμπεριέχονται στα γεγονότα της 6^{ης} κατηγορίας στην οποία θα επιβληθεί ποινή (βλ. Βασιλείου ν. Αστυνομίας (ανωτέρω) και Περικλέους ν. Αστυνομίας (ανωτέρω)).

Στην 6^η κατηγορία: Ποινή φυλάκισης 3,5 χρόνων.

Οι ποινές φυλάκισης που επιβλήθηκαν σε αμφοτέρους τους κατηγορούμενους να συντρέχουν και να μειωθούν κατά το χρονικό διάστημα που οι κατηγορούμενοι αρ. 1 και 2 τελούν υπό κράτηση και δη από τις 20/01/2023.

Τα ναρκωτικά να καταστραφούν.

(Υπ.)

Στέλλα Χριστοδουλίδου Μέσσιου, Π.Ε.Δ.

(Υπ.)

Χριστόδουλος Ι. Χριστοδούλου, Α.Ε.Δ.

(Υπ.)

Μιχάλης Γ. Λοϊζου, Ε. Δ.

Πιστό αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

